

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.574/2011/8.szám

A Kúria a Bárándy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bárándy Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és IV.rendű felperes neve (IV.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Tóth Tímea jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (...) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. június 2. napján kelt 14.K.22.146/2010/22. számú ítélete ellen az alperes által 28. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 14.K.22.146/2010/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 400.000 (négy százezer) - 400.000 (négy százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetékeket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes - a megismételt eljárásban hozott - elsőfokú határozatot a 2010. július 19-én kelt ... számú határozatában megváltoztatta, és az I. rendű felperest kötelezte személyi jövedelem adónemben 2004. évre 13.673.443 Ft, 2005. évre pedig 29.693.193 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet megfizetésére, adóbírsággal sújtotta és késedelmi pótlékot számított fel.

Az alperes - ugyancsak megismételt eljárásban hozott - elsőfokú adóhatósági határozatot a 2010. július 19-én kelt ... számú határozatában megváltoztatta, kötelezte a II. rendű felperest személyi jövedelem adónemben 2004. évre 20.189.796 Ft, 2005. évre pedig 40.404.669 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet megfizetésére, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Az adóhatóság mindkét felperes esetében az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109. §-ára

alapítottnan becslést alkalmazott. Jogi álláspontja szerint a felperesek nem bizonyították hitelt érdemlően, hogy 2000. december 29-én - kölcsönszerződés alapján - azgazdasági társaság (ügyvezető L. N. G.) részére 160.000.000, illetve 112.000.000 Ft összegű kölcsönt nyújtottak volna, amely 2003. január 2-án, 2004. január 2-án, illetve 2005. január 3-án kelt átvételi elismervények szerint az I. rendű felperes részére 210.000.000 Ft összegben, az ugyancsak e napokon kelt átvételi elismervényeknek megfelelően a II. rendű felperes részére pedig összesen 148.400.000 Ft összegben kerültek volna visszafizetésre, és ezek az összegek szolgáltak volna fedezetként, illetve forrásként a vizsgált időszaki kiadásokra. A határozatok megállapítása szerint a felperesek nem bizonyították hitelt érdemlően, hogy a kölcsönnyújtás időpontjában rendelkeztek volna olyan összegű megtakarítással, amely lehetővé tette a kölcsönadást, ezért a 2003., 2004. és 2005. évi fedezethiányok időpontjában történő visszafizetés sem fogadható el készpénzbevételnek.

A felperesek keresetei alapján indult ügyeket a megyei bíróság egyesítette. A felperesek keresetükben az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérték.

A megyei bíróság a perben a felperesek indítványára bizonyítási eljárást folytatott le, ennek keretében meghallgatta személyesen a felpereseket, G. J., A. G. Z., L.N. G., és Dr. U. J. ügyvédet tanúként. A bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a tanúvallomások alátámasztják a keresetekben előadottakat, alkalmasak annak hitelt érdemlő igazolására, hogy a kölcsönszerződések ténylegesen létrejöttek. A 112.000.000 és 160.000.000 Ft az orosz állampolgárnak átadásra került, és a kölcsönvevő ezeket az összegeket kamatokkal együtt vissza is fizette. Ezen nem változtat az tény sem, hogy az orosz állampolgár gazdasági társaság nevében vette fel a kölcsönt, és ez könyvelésében nem jelent meg. Az alperesi határozatoktól eltérően a tanúvallomások és perben felmutatott, becsatolt okiratok is azt igazolják, hogy a kölcsönvevő az ügyletek alkalmával Magyarországon tartózkodott, ezért a felperesek a perben hitelt érdemlően bizonyították az Art. 109. § (3) bekezdése alapján eljárva, hogy az általuk hivatkozott kölcsönügyletek valóságosak voltak, tehát az ügyletek folytán visszafizetett összegeket a felperesek vagyonszerzésében fel kell tüntetni, és ezzel a módosítással kell a felperesek terhére megállapítható fedezethiányt, illetve adókötelezettséget ennek figyelembe vételével kell előírni. A megyei bíróság ezért az alperes határozatait hatályon kívül helyezte, és az alperest mindkét felperes esetén új eljárásra kötelezte.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, a felperesek keresetének elutasítását, vagy a megyei bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint a megyei bíróság eljárása, és a jogerős ítéletben foglalt érdemi döntés nem felel meg az Art. 109. § (3) bekezdésében, a Pp. 196. § (1) bekezdésében, 169. §-ában foglaltaknak. Álláspontja szerint a felperesek a bírósági eljárás során sem tudták hitelt érdemlően igazolni a különösen jelentős összegű kölcsönök forrását, a szerződések biztosítékeként megjelölt gyémánt elhelyezését, a visszafizetett összegek megszerzést követő rendelkezésre állását. A tanúvallomások nem alkalmasak a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés hitelt érdemlő igazolására, különös tekintettel arra, hogy az...cég könyveiben nem tartotta nyilván a kölcsönösszegeket és az orosz állampolgár Magyarországi tartózkodása a kölcsönügylet időpontjában nem igazolt. Hivatkozott arra is, hogy a kölcsönszerződéseket ellenjegyző ügyvéd, Dr. U. J. meghallgatására jogszabálysértően került sor, mivel a felperesek részére személyesen, teljes bizonyító erejű okirat formájában nem adtak felmentést az ügyvédi titoktartás alól. Hangsúlyozta, hogy e személynek a közigazgatási és a bírósági eljárás során tett nyilatkozatai nem egyezők.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria már több határozatában rámutatott arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati eljárás során a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275. §, BH2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés pedig csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során nincs lehetőség.

Utal a Kúria arra is, hogy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, eljárási jogszabálysértésre alapítottan csak akkor kerülhet sor, ha az az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatással volt. (Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése).

Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az Art. 109. § (3) bekezdése értelmében az adózó a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést csak hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. Hitelt érdemlőnek pedig az olyan adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva, önmagában és/vagy más adatokkal is egybevetve alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására, kétséget kizáró bizonyítására.

Nem vitás, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirat csupán alaki bizonyító erővel rendelkezik, és a kölcsönszerződés írásba foglalása deklaratív jellegű. (BH2005.113., BDT 2006.1474.). Utal ugyanakkor a Kúria arra is, hogy a bíróságnak valamennyi bizonyítékot egyenként és egymással egybevetve is meg kell vizsgálnia, a bizonyítékok értékelését teljes körűen, hiánytalanul, okszerűen és a logika szabályai szerint kell elvégeznie, és minderről számot is kell adnia. Jelen ügyben az iratokból megállapíthatóan a megyei bíróság teljes körűen eleget tett a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének és a bizonyítékok értékelésének figyelemmel volt az Art. 109. § (3) bekezdése, továbbá a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti szabályozásra is.

Az alperes felülvizsgálati kérelme lényegében - tartalmát tekintve - a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során az előzőekben ismertetettekre figyelemmel nem kerülhetett sor. Azt az eljárási jogszabálysértést pedig, hogy az okiratokat szerkesztő ügyvéd nyilatkozatát a titoktartási kötelezettség alóli felmentés hiányában tette meg a Kúria nem tekintette az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezés alapot adó eljárási jogszabálysértésnek. Ennek indoka pedig az, hogy az egyéb perben feltárt bizonyítékok, és már a közigazgatási eljárás során is szolgáltatott dokumentumok - ahogyan arra a megyei bíróság is ítéletének indokolásában helytállóan utalt - alátámasztják a felperesek által hivatkozott kölcsönügyletek tényleges megtörténtét, valóságtartalmát.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria csak azt állapíthatta meg, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, olyan eljárási jogszabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényes kihatással lett volna. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan törvényhelyet, amely megsértését a Kúria az ügy érdemi elbírálására is kihatóan megállapíthatta volna. A Kúria ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. május 31.

**Dr. Lomnici Zoltán sk.a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó
bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**